

Nebezpečí? Rusové prý mají celou novou armádu. Podivné zvěsti

- CZ24 News | 11. října 2022

RUSKO/UKRAJINA: Válka na Ukrajině proslavila odborníky, kteří před ní příliš známí nebyli. Jedním z takových případů je i podcast Russians With Attitude, jehož autoři se před válkou zabývali dle svých slov obskurními historickými příhodami a teoriemi. Během války se však začali soustřeďovat na vojenská témata a v současnosti nabízejí čas od času shrnutí situace na frontě. Podle toho posledního se regulární ruská armáda nezapojuje do bojů proti ukrajinské protiofenzivě, ale vyčkává u Záporoží a také u Bělgorodu. Autoři též probírali slabiny ruské armády, ale i ukrajinské.

Podcast není dle autorů spojen s ruskou armádou nebo médií ruského státu. „Jsme dva autisti, kteří uspěli na twitteru, a tak se rozhodli vytvořit podcast. Zajímají nás obskurní historické příběhy a teorie. Já mám doktorát ze sociologie a Kyril mluví starořečtinou a je příbuzný s Carlem Schmittem,“ popsal autory jeden z nich.

Zmínili, že když Ukrajinci v létě mluvili o protiofenzivě, tak jim někteří nevěřili vůbec a jiní věřili, ale ne že se bude jednat o útok takového rozsahu. Co si myslelo ruské velení pak autorům podcastu není známo. „Problém s těmi protiofenzivami je obrovský rozdíl v počtu lidské síly. Na těch asi 250 kilometrech, které jsme ztratili, jsme měli maximálně 2000 lidí, kteří čelili 10 tisícům postupujících Ukrajinců. Na všech frontách mají Ukrajinci alespoň dvakrát tolik lidské síly, ale většinou třikrát až čtyřikrát víc. Tam, kde je Rusů na obranu dost, tam většinou Ukrajinci moc neuspějí nebo neuspějí vůbec. Například když zkoušeli útočit v Chersonské oblasti. Byli tvrdě poraženi a nezískali vůbec nic. Ale tam, kde není vojáků dostatek, tam se normální elastická obrana dělat nedá. 15 kluků se prostě proti dvěma mechanizovaným praporům bránit nemůže, to je prostě nemožné. Takže nevím, proč se to děje a proč ruské rezervy stojí na jih od Chersonu a Záporoží,“ zmínil jeden z podcasterů a doplnil, že mluvil s lidmi, kteří tyto rezervy viděli na vlastní oči, nemluvě o videích, na kterých jsou k vidění dlouhé konvoje vojenské techniky.

„Všechno to směřuje na jih a nic se neděje,“ dodal. Je zde samozřejmě teorie, že všechn materiál jde na frontu a je ničen, ale to prý není nikde vidět. „Nevidíme obrovské ruské ztráty a zničené tanky,“ uvedl. Údajně vznikla další armáda, označená trojúhelníkem, která se do boje ještě nezapojila.

Autoři také zmínili, že v posledních letech byli lidé „krmeni“ příběhy o ruské technologické vyspělosti a zbraních, které nemají obdoby. Ovšem na Ukrajině se nic takového neukázalo. S pobavením se autoři shodli, že hypersonické jaderné střely a jaderné ponorky, které mohou „vymazat Británii“, jsou na Ukrajině naprosto zbytečné. A považují to za další argument, že Vladimir Putin se na válku výrazně nepřipravoval. „Že to bylo skoro spontánní,“ dodal jeden z podcasterů a druhý ho doplnil: „Jo, Rusko do bitky na nože dorazilo s atomovkou. Ale bojí se ji použít a teďka dostává nožem.“

Pokud jde o problémy ruské armády, jeden z nich se táhne už 100 let. A je to komunikace. V první světové válce mělo prý Rusko rádiovou techniku, která byla na svou dobu dobrá. Ale od té doby stojí ruské komunikační vybavení podle autorů „za hovno“, což se ukázalo ve druhé světové válce, v Afghánistánu i Čečně. A stále se nic nezlepšilo. „Fakt nevím, jak ten problém může trvat 80 let a nic se s tím neděje. OK, jasně, ruský vojensko-průmyslový komplex je plný retardů, co kradou. Ale to nevysvětluje úplnou absenci kvalitních a moderních komunikačních systémů. Jako čekal bych, že jich bude spousta ukradených nebo že armádě pošlou nějakou poďradnou verzi a ještě si za ni nechají

zaplatit s přírážkou. Ale prostě neexistuje," zaznělo.

Ve válce se tedy používají staré analogové přístroje a darované vysílačky Baofeng, které se dají velice snadno odposlouchávat. Proto Rusové používají menšiny jako jsou Tuvinci a Burjati, které mají svůj vlastní jazyk, k „šifrované“ komunikaci, ne nepodobné té, jakou v druhé světové válce praktikovali v americké armádě indiáni kmene Navajo. „Proto Ukrajinci vědí o každém ruském pohybu," zhodnotil jeden z podcasterů a druhý dodal, že problém je symetrický, protože ani Ukrajina nemá kvalitní komunikační vybavení a jediné speciální jednotky mají americké šifrované vysílačky. „Ale obyčejní vojáci v zákopech mají úplně to samé co my a my taky pořád posloucháme.“ Nerovnováhu ale způsobuje velký počet špiónážních satelitů zaměřených na Ukrajinu.

Autoři se shodli, že co se týče příběhů o druhé nejlepší armádě na světě, mohou být pravdivé, pokud by došlo na velkou válku s použitím atomových zbraní, ale v lokálním konfliktu to neplatí. „Možná by to byla pravda, kdybychom tu armádu skutečně používali. Spousta věcí se prostě vůbec neděje, nikdo je nedělá a docházejí mi vysvětlení, co by za tím mohlo být. Například absence útoků na infrastrukturu. Je jich tak málo a když jsou, tak je to jednorázová akce," posteskl si jeden z podcasterů.

Zajímavé autorům také přišlo, že Putin použil slovo Novorusko. Protože tato idea nepochází z Kremlu, ale od ruských obyvatel na Ukrajině. „Byly doby a není to tak dávno, kdy být až příliš prodonbasský znamenalo dostat policejní návštěvu a Rusko i vyhošťovalo členy milic na Ukrajinu," připomenul jeden z dvojice podcasterů.

Pokud jde o skutečný důvod války, domnívají se, že souvisí se snahou získat jaderné zbraně. „Největší posun ruských ozbrojených sil byl ze severu na Černobyl a z jihu na Záporoží. A obě jaderné elektrárny zabrali velmi rychle, a to je polovina jaderných elektráren na Ukrajině. Skoro jako by to byl jejich cíl," spekuloval jeden z nich. Putin podle nich dostal informace od FSB, že Ukrajina chce získat jaderné zbraně, a proto se invaze organizovala na rychlo.

Připomenuli také, že v podstatě žádná armáda nemá zkušenosti s organizovaným bojem několika složek ozbrojených sil ve 21. století. Tedy problémy by kvůli nedostatku zkušeností měla v podstatě každá armáda. „Nicméně, máme obrovský rozdíl v dostupnosti lidské síly a ruská armáda se v boji skoro neobjevuje. Jsou soustředěni na jihu a na ruské straně hranic, v Bělgorodu. Do Bělgorodu dorážejí masivní konvoje každý den. Mluvil jsem s lidmi z Bělgorodu, je tam teď přibližně tolik vojenské techniky jako v únoru. Ale z nějakého důvodu se nezapojují do bojů. Většinu boje vedou milice z Donbasu, Rosgvardie (zřejmě dobrovolnické) prapory a wagnerovci. A tam, kde bojují wagnerovci, tak to je jediné místo, kde postupujeme, u Bachmutu," popsal situaci a dodal, že wagnerovci čelí přesile, ale stejně jsou schopni zabrat průměrně jednu ulici za den.

Probíráán byl také pád města Lyman. „Lyman ztratil strategický význam po pádu Izjumu, protože Lyman byl potřeba jako odrazový můstek pro útok na Slovjansk. A to je v podstatě to jediné, co je na Lymanu důležité. Po pádu Izjumu byl Lyman jen překážka na cestě do Kremminy a Svatave," zaznělo. V Lymanu vojáci čelili obrovské přesile, dle podcasterů 500 ruských vojáků proti pěti nebo šesti tisícům Ukrajinců. Úspěchy Ukrajinců prý nepocházejí z toho, že by byli nějak takticky schopní, ale z toho, že z nějakého důvodu se ruská armáda nezapojuje do bojů.

„Mluvil jsem s důstojníkem, který byl v Lymanu. Řekl mi pár věcí o místním veliteli. Také mi řekl, že v Lymanu se Rusové nevzdávali vůbec. Všichni věděli, že nechat se zajmout Ukrajinci znamená s největší pravděpodobností osud horší než smrt. Takže Ukrajinci mohli zajmout jen ty, kdo byli v bezvědomí nebo zmatení po výbuchu. Rusové tam nosili granáty (neslyšitelné), pro případ, že by byli zajati, aby se mohli vyhodit do vzduchu," popsal, co mu důstojník řekl. Bojový potenciál Ukrajiny a Ruska je prý na frontě v podstatě stejný. Čísla mají samozřejmě Ukrajinci. Ale s municí problém

nebyl, alespoň v okolí Lymanu. Dotyčný důstojník dle podcastu velmi nadával na Igora Konašenkova, mluvčího ruského ministerstva obrany a chtěl, aby byl odstraněn.

Dle tohoto důstojníka nejsou velké ukrajinské ztráty propaganda, ale opravdu ztrácejí hodně vojáků. „Na frontě u Lymanu byly dny, kdy Rusové ztratili deset lidí a Ukrajinci dvě stě. Ale je jim to jedno. Opravdu jsou tak bezcitní ohledně ztrát, není to ruská propaganda. A i přes všechny průsery okolo Lymanu postříleli hodně Ukrajinců. Hlavně TOSem (raketomet s termobarickými hlavicemi). Je to absolutně strašlivá zbraň a způsobila velké ztráty útočícím Ukrajincům. T90ky (tank) se také osvědčily, tedy ty nové, T90M,“ tlumočil slova důstojníka z Lymanu podcaster.

Dotyčný důstojník si mimo jiné stěžoval, že Rusko neútočí na ukrajinskou infrastrukturu, že k mobilizaci nedošlo dříve, že hlavní důvod, proč dochází k „průserům“, je příliš roztažená fronta a že v krátkém období dojde ještě k několika stažením ruských sil. Ale v půlce října očekává, že se situace zvrátí. V této oblasti ovšem nebyl konkrétní. Odhad podcasterů je, že Rusko začne skutečně zatlačovat Ukrajinu okolo nového roku.

Posádka v Lymanu prý dostala posily, ale až když hrozilo její obklíčení. Posily pak prolomily obklíčení, na chvíli Ukrajince zatlačily a umožnily posádce, aby se organizovaně stáhla. „Takže i když pořád opouštíme území, tak Ukrajinci nejsou schopni dosahovat obklíčení a zničení vojenských jednotek,“ doplnil podcaster.

„Takže je otázka, jak to bude působit na budoucí ukrajinské operace, protože přes všechny úspěchy, tohle připravovali půl roku. Půl roku nebyly žádné ukrajinské ofenzivy. Takže čekali, do zákopů posílali brance jako kanonenfutr a zatím připravovali schopné mechanizované brigády. A tyhle mechanizované brigády spolu s jejich zahraničními legiemi se teď používají na tyhle ofenzivy. A otázka je, jak dlouho v tom mohou pokračovat,“ podotkl. Druhý podcaster ho doplnil, že tisíce Ukrajinců se cvičí ve Velké Británii

Kamenem úrazu pro Ukrajinu je ovšem mechanizace. Ukrajina sice může mobilizovat jeden až dva miliony mužů, při plné mobilizaci až pět milionů, ale otázkou zůstává, kolik procent může být mechanizováno, aby byli vojáci použitelní v útočných operacích. Dostatek lidské síly nestačí. Padla zmínka o tom, že vojenskou techniku jsou ochotny poskytnout Spojené státy a Velká Británie. „Ale ty také nemají nekonečné zásoby,“ podotkl jeden z podcasterů.

Nejvíce problematický úsek fronty je stále ten okolo Lymanu, který sice ztratil svůj význam pro další útoky, nicméně měl i defenzivní hodnotu. Otázkou je, zda se Ukrajincům podaří získat Svatove, protože pokud by k tomu došlo, znamenalo by to kolaps ruské fronty a ztrátu většiny území Luhanské lidové republiky nebo alespoň její severní části. Pád Svatave by také znamenal logistický kolaps.

V oblasti Chersonu Ukrajinci také postoupili a dle podcasterů na jihu ruské síly nemusely postupovat tak daleko, navíc do terénu, který se špatně brání. Boje ovlivnil i hustý déšť, který nejdříve bránil ruskému letectvu, aby zasáhlo, ovšem bahnitý terén znamená, že se Ukrajinci musí přesouvat po silnicích a těch je v oblasti málo, takže je lehčí jejich postup zastavit.

[ZDROJ](#)